

‘कामं प्रिया न सुलभा मनस्तु तद्भावदर्शनायासि ।

अकृतार्थेऽपि मनसिजे रतिमुभयप्रार्थना कुरुते ॥’

इष्टनष्टानुसरणं परिसर्पश्च कथ्यते ।

यथा शाकुन्तले—‘राजा—भवितव्यमत्र तथा । तथा हि ।

अभ्युन्नता पुरस्तादवगाढा जघनगौरवात्पश्चात् ।

द्वारेऽस्य पाण्डुसिकते पदपङ्क्तिर्दृश्यतेऽमिनवा ॥’

कृतस्यानुनयस्यादौ विधुतं त्वपरिग्रहः ॥ ९० ॥

यथा तत्रैव—‘अलं वो अन्तेऽरविरहपञ्जुस्तुष्टुण राएसिणा उवरु-
द्धेन । केचित्तु ‘विधुतं स्यादरतिः’ इति वदन्ति ।

उपायादर्शनं यत्तु तापनं नाम तद्भवेत् ।

अकृतार्थे अकृतकार्ये । उभयोः प्रियाभावदर्शनयोः प्रार्थना कामना ॥ इष्टस्य
असीष्टस्य नष्टस्य अदृष्टस्य अनुसरणमन्वेषणम् ॥ अवगाढा अतिनिम्ना । पद-
पङ्क्तिः पदचिह्नश्रेणी ॥ अलं वो इति । ‘अलं वोऽन्तःपुरविरहपर्युत्सुकेन राज-

१. अकृतेति । मनसिजेऽकृतार्थेऽप्युभयप्रार्थना स्वस्वामिलाषो रतिं रागं यतः कुरुते
प्रीतिमुत्पादयति । अहं तत्र गमिष्यामि, तामेवं वक्ष्य इत्यात्माभिलाषः । एवं मां प्रति
तस्या अप्यभिलाषो मनसिजेऽकृतार्थे संभवति ॥

२. अभ्युन्नतेति । पुरस्तात्पादाग्रभागेऽभ्युन्नता । उन्नतत्वं च पश्चाद्भागापेक्षया ।
पश्चात्पादार्णदेशे ॥

३. केचिदिति । दशरूपककारादयः । काव्येन्दुप्रकाशकारा अपि ‘इष्टानवाप्तिरन्वि-
तारतिर्विधुतमुच्यते ।’ इति तल्लक्षणं वदन्ति । ‘श्यामां श्यामलिमानमानयत भोः ! सान्द्रै-
र्मयीकूर्चकैर्मन्त्रं तन्नमथ प्रयुज्य हरत श्वेतोपलानां श्रियम् । चन्द्रं चूर्णयत क्षणाच्च कणशः
कृत्वा शिलापट्टके येन द्रष्टुमहं क्षमे दश दिशस्तद्वक्त्रमुद्राङ्किताः ॥’ इत्युदाहरन्ति च ॥

४. तापनमिति । दशरूपके तु तापनस्थले शमो निर्दिष्टः । तथा च तद्वाक्यम्—
‘तच्छमः शमः’ इति । तच्छब्देन पूर्वनिर्दिष्टा अरतिर्गृह्यते तस्या उपशमः शम इति तदर्थः ।
यथा रत्नावल्याम्—‘राजा—वयस्य, अनया लिखितोऽहमिति यत्तत्सत्यम्, आत्मन्यपि मे
बहुमानः । तत्कथं न पश्यामि ।’ इति प्रक्रमे ‘सागारिका—(आत्मगतम् ।) हिअ, सम-
स्सस । मणोरहो वि दे पत्तिअं भूणि ण गदो ।’ इति किञ्चिदरत्युपशमाच्छम इति तदुदा-
हरणम् । काव्येन्दुप्रकाशेऽपि ‘शमोऽरतिशमो ज्ञेयः’ इति तथैव लक्षणम् । शाकुन्तले—
‘शकुन्तलायामनुरक्तस्य राज्ञो ब्राह्मणकन्यात्वेनारतौ पुनः ‘असंशयं क्षत्रपरिग्रहक्षमा-’
इत्यादिनारतेरुपशमाच्छमः’ इत्युदाहरणमात्रे भेदः । मन्दारमरन्देऽन्येवमेव तल्ल-
क्षणं विहितम् ॥